Riksdagens protokoll 1990/91:27

Måndagen den 19 november

Kl. 15.00–15.01

Protokoll 1990/91:27

1 § Justering av protokoll

Justerades protokollen för den 12 och 13 november.

2 § Förnyad bordläggning

Föredrogs men bordlades åter
Konstitutionsutskottets betänkanden 1990/91:KU8 och KU10
Lagutskottets betänkanden 1990/91:LU6–LU10
Socialförsäkringsutskottets betänkande 1990/91:SfU5
Trafikutskottets betänkande 1990/91:TU5
Jordbruksutskottets betänkande 1990/91:JoU10
Arbetsmarknadsutskottets betänkanden 1990/91:AU2–AU8 och AU14

3 § Bordläggning

Anmäldes och bordlades
Proposition
1990/91:61 Ändrade regler för bidrag till avhjälpande av fukt- och mögelskador i småhus

Motion
med anledning av redog. 1990/91:5 Riksdagens förvaltningskontors redogörelse för verksamhetsåret 1989/90
1990/91:K11 av Lars Werner och Bo Hammar (v)

4 § Anmälan om interpellation

Anmäldes att följande interpellation framställts

den 19 november

1990/91:99 av *Inga-Britt Johansson* (s) till statsrådet Margot Wallström om den kommunala konsumentvägledningen:

Förutsättningen för att den av riksdagen beslutade konsumentpolitiken skall kunna fungera är att det finns konsumentvägledare ute i våra kommuner. Konsumentverkets och allmänna reklamationsnämndens resurser utgår helt från att det finns en lokal konsumentverksamhet och kan inte fungera utan denna. Riksdagen har också förutsatt att detta är ett område som inte behöver regleras med lagstiftning utan överlåtit till kommunerna att själva bestämma hur och i vilken omfattning medborgarnas behov av konsumentstöd skall tillgodoses. Detta har medfört att det under senare år har inrättats konsumentvägledartjänster i de flesta kommuner i landet.

Konsumentvägledarnas insatser är många. Det kanske viktigaste är det arbete riktat mot hushållsekonomi som utvecklats under senare år. Det handlar både om att hjälpa personer som skuldsatt sig över sin förmåga som att, och det är viktigast, genom budgetrådgivning och information före köp hjälpa människor att *inte* hamna i den situationen. Information i skolor och samarbete med pensionärsorganisationer och konsumentombud på arbetsplatserna är andra betydelsefulla insatser. Genom marknadsbevakning gör konsumentvägledarna betydelsefulla insatser för att sanera handel och tjänster på ett sätt som inte kan genomföras från central nivå. Konsumentvägledarna hanterar tillsammans ca 90 000 reklamationer per år, alltså tio gånger fler ärenden än som tas upp i allmänna reklamationsnämnden, vilka för övrigt är skyldiga att förvissa sig om att man försökt lösa ärendet lokalt innan det tas upp för behandling i nämnden.

Tyvärr har nu utvecklingen dramatiskt förändrats. Från kommun till kommun har information kommit att man avser att ta bort eller dra ner denna för de svagaste konsumenterna så angelägna verksamhet. I många fall har man redan avsatt konsumentnämnderna och vakantsatt befintliga tjänster. Detta sker vid en tidpunkt då verksamheten kanske är viktigare än någonsin.

I många fall är det stora kommuner som lägger ner och man kan förutsätta att det kommer att ha en förödande smittoeffekt på de små kommunerna. I vissa fall finns risk för att hela län blir utan konsumentvägledning. Arbetsuppgifterna kan inte tas över av konsumentverket och vi står alltså inför en situation där samhällets hela konsumentverksamhet hotar att störta samman.

Konsumentverksamheten är lönsam för kommunerna. Problemet är att det är svårt att direkt bevisa att kostnader kommer att uppstå på annat håll om den inte finns. Exempelvis att fler blir beroende av socialbidrag eller att en dålig ekonomi också försämrar människors hälsa. Undersökningar har dock gjorts i vissa kommuner och man har där kunnat visa att man fått tillbaka flera gånger den kostnad som man lagt ner på verksamheten.

Jag vill därför fråga statsrådet:

Vilken beredskap har regeringen för att kunna sätta in åtgärder till stöd för de svagaste konsumentgrupperna?

Är regeringen beredd att tillsammans med exempelvis kommunförbundet, konsumentverket och spardelegationen snabbt dra i gång en bred informationskampanj för att rädda den kommunala konsumentvägledningen?

5 § Anmälan om frågor

Anmäldes att följande frågor framställts

den 19 november

1990/91:207 av *Görel Thurdin* (c) till statsrådet Erik Åsbrink om tullservicen och färjetrafiken mellan Örnsköldsvik och Vasa:

Det är väsentligt att hamnstäder med betydande båt- och färjetrafik som t.ex. Örnsköldsvik har en bra service och bevakning på tullområdet.

Det planeras nu en utökad färjetrafik mellan Örnsköldsvik och Vasa i Finland.

Generaltullstyrelsen har dock meddelat att man inte är beredd att ge den service som krävs för att färjetrafiken skall kunna upprätthållas och utökas i Örnsköldsvik.

Mot denna bakgrund vill jag ställa följande fråga till statsrådet Erik Åsbrink:

Är regeringen beredd att medverka till att generaltullstyrelsen kan upprätthålla en grundläggande service på tullområdet så att en fungerande färjetrafik kan bedrivas mellan Örnsköldsvik och Vasa?

1990/91:208 av *Sven-Olof Petersson* (c) till jordbruksministern om det beslutade Östersjölaboratoriet:

Riksdagen har under våren fattat beslut om inrättandet av ett Östersjölaboratorium. Avsikten var att verksamheten skulle starta i Karlskrona nu under hösten. Uppgifter gör dock gällande att regeringen i dagarna har gett fiskeristyrelsen besked om att inte starta upp denna verksamhet.

Är det regeringens avsikt att frångå det fattade riksdagsbeslutet och vad är i så fall orsaken till detta?

6 § Kammaren åtskildes kl. 15.01.

Förhandlingarna leddes av tredje vice talmannen.

Vid protokollet

TOM T:SON THYBLAD

/Gunborg Apelgren

Innehållsförteckning

Måndagen den 19 november

1 § Justering av protokoll 1
2 § Förnyad bordläggning 1
3 § Bordläggning 1
4 § Anmälan om interpellation
1990/91:99 av Inga-Britt Johansson (s) om den kommunala konsumentvägledningen 2
5 § Anmälan om frågor
1990/91:207 av Görel Thurdin (c) om tullservicen och färjetrafiken mellan Örnsköldsvik och Vasa 3
1990/91:208 av Sven-Olof Petersson (c) om det beslutade Östersjölaboratoriet 3

gotab 97397, Stockholm 1990